

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoPr/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113231269
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4113231269.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody č. 6, Bratislava, IČO: 30416094, proti žalovanej: Mgr. C. N., F. XXXX/X F. N. D., zastúpená Q.. M. Mesárošom, advokátom, so sídlom Štefánikova č. 84, Nitra, o zaplatenie 1940,33 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 28. septembra 2015 č.k. 10Cpr/1/2014-123, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1940,13 eura s 5,75% ročným úrokom z omeškania od 02. 06. 2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 1940,33 eura od žalovanej z titulu náhrady škody. Za preukázaný mal skutkový stav, podľa ktorého dňa 16. 03. 2011 bol okamžite skončený štátnozamestnanecký pomer s J.. F. K.. Rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 04. 11. 2011 sp.zn. 14C/68/2011 bolo okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru s J.. K. určené za neplatné a následne rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 16. 04. 2012 č.k. 14C/255/2011-55 súd zaviazal žalovaného - Krajský stavebný úrad v Nitre, zaplatiť žalobkyni J.. F. K. sumu 1558,03 eura s 9% ročným úrokom z omeškania od 17. 03. 2011 do zaplatenia, náhradu trov konania v sume 213,65 eura. Zo záznamu o zistení škody mal za preukázané, že suma 1940,33 eura je žalovaná z titulu náhrady mzdy, úroku z omeškania a trov konania. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 115 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 116 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 117 zákona číslo 400/2009 Z.z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe“), § 420 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Zamietnutie žaloby žalobcu zdôvodnil tým, že žalobca nepreukázal, že žalovaná v čase, kedy bola štátnym zamestnancom, a to vedúcim služobného úradu Krajského stavebného úradu v Nitre, porušila právne predpisy. Žalovaná v čase okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru s J.. K. vykonávala funkciu vedúcej služobného úradu. Z okolností prípadu nezistil, že by došlo z jej strany k zavineniu a v dôsledku toho k zodpovednosti za vznik škody. Poznamenal, že súd je viazaný právoplatným rozhodnutím súdu o neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a preto nie je prípustné, aby polemizoval s rozhodnutím súdu v tejto kauze. Dokazovanie vykonal na zistenie zavinenia žalovanej na škodu, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku toho, že zaplatil náhradu mzdy J.. K. pre neplatné okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru. Z vykonaného dokazovania dospel

tiež k záveru, že v konaní nebolo preukázané protiprávne konanie žalovanej, problémy so štátnou zamestnankyňou riešila žalovaná konzultáciami, ktoré boli preukázané výpoveďami svedkov V. A., J. W. A.. Za preukázanú mal skutočnosť, že náhrada mzdy, ktorá spolu s vyplatením úrokov z omeškania a náhrady trov konania J. K., predstavovala škodu pre žalobcu, ktorú vymáha od žalovanej podľa § 117 citovaného zákona. Skonštatoval, že u žalovanej nie je daný predpoklad na vznik zodpovednosti za škodu, predovšetkým pre neexistenciu protiprávneho úkonu. Žalovaná konala v súlade s právom, ak jej cieľom bolo eliminovanie machinácií so žiadosťami o dotácie, dôkladne sa zaoberala celou vecou, túto konzultovala. Ak potom na základe výsledkov konzultácií bolo rozhodnutie žalovanej okamžite skončiť štátnozamestnanecký pomer s J. K., nemožno takéto jej konanie posúdiť ako protiprávny úkon. Taktiež nevzhladol predpoklad zavinenia, nakoľko žalovaná konala v úmysle zabrániť ďalším machináciám štátnymi zamestnancami pri pridelení dotácií a preto nie je možné takéto jej konanie posúdiť ako úmysel spôsobiť škodu žalobcovi a to ani vo forme nedbanlivosti. O náhrade trov konania si vymienil rozhodnúť podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (zákon číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, účinný do 30. 06. 2016, ďalej len „OSP“), do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním v celom rozsahu žalobca, namietajúc, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvej inštancie, že žalobca predovšetkým nepreukázal porušenie právnych predpisov zo strany žalovanej. Skutočnosť, že došlo k vydaniu rozhodnutia v rozpore so zákonom o štátnej službe, že neboli splnené zákonné podmienky na vydanie rozhodnutia o okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru, skonštatoval už Okresný súd v Nitre v rozsudku zo dňa 04. 11. 2011 sp.zn. 14C/68/2011, ktorým predmetné rozhodnutie určil za neplatné. Z tohto dôvodu preto súd prvej inštancie nebol oprávnený konštatovať, že žalovaná neporušila právne predpisy pri vydávaní rozhodnutia o okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru, nakoľko táto skutočnosť už bola určená iným právoplatným rozsudkom v konaní o určení neplatnosti okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Na podporu svojich tvrdení poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 349/09-36 zo dňa 20. 01. 2010, podľa ktorého vzhľadom na zásadu prejudiciality vyplývajúcu z ustanovenia § 135 ods. 2 OSP, ako aj viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní podľa § 159 ods. 2 OSP, konajúci všeobecný súd nemá možnosť výberu v otázke, či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši otázku javiacu sa prejudiciálnou v súvislosti s riešením daného prípadu. Pokiaľ pri riešení prejudiciálnej otázky zaujme odlišné stanovisko, je takýto postup, resp. z neho vyplývajúci záver arbitrárny pre jednoznačný rozpor so zákonom. Tento názor reflektuje aj rozhodovacia prax, pričom poukázal žalobca na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo 133/2009 z 29. apríla 2010, ďalej na uznesenie sp.zn. 1Cdo 44/2010 z 31. 01. 2012. Žalovaná, ako vedúca služobného úradu Krajského stavebného úradu v Nitre, bola podľa § 12 ods. 2 zákona o štátnej službe oprávnená konať vo veciach štátnozamestnaneckých a pracovnoprávných vzťahov. Mala teda vo svojej kompetencii aj oprávnenie vydať rozhodnutie o okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru v príslušnom služobnom úrade. Žalovaná však bola povinná vykonávať svoju funkciu v súlade so zákonmi, v medziach zákonov a na základe zákonov, ktorá povinnosť vyplýva aj z ustanovenia § 60 ods. 1 písm. a/ zákona o štátnej službe. Skutočnosť, že rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru vydala žalovaná ako vedúca služobného úradu, je nesporná, bola potvrdená aj žalovanou. Náhrada škody, ktorú žalobou požaduje, vznikla práve v dôsledku protiprávneho konania žalovanej. Je preto existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom žalovanej na strane jednej a škodou na strane druhej daná ako vzťah príčiny a následku, pričom ide o bezprostredný (priamy) vzťah, v ktorom je vznik škody následkom protiprávneho konania žalovanej. Protiprávnosť konania žalovanej vplynula priamo z rozhodnutia súdu zo dňa 04. 11. 2011 sp.zn. 14C/68/2011, ktorým bolo rozhodnutie o neplatnosti okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru s J. K., ktoré vydala žalovaná. Argumentum a contrario, ak by bolo rozhodnutie o okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru vydané žalovanou v súlade so zákonom, súd by ho neurčil za neplatné a nezrušil, ale naopak, potvrdil. V napadnutom rozsudku, však súd prvej inštancie túto skutočnosť spochybnil. Vytýka súdu prvej inštancie taktiež nesprávne posúdenie nemožnosti vykonania dôkazu, nakoľko zbavenie mlčanlivosti advokátskej kancelárie nie je v kompetencii žalobcu, ako súd v napadnutom rozsudku uviedol, ale v kompetencii Okresného úradu v Nitre na základe zákona číslo 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy v znení neskorších predpisov. Žalobca nie je totožným subjektom s Okresným úradom v Nitre, preto posúdenie nevykonania dôkazu súdom pokladá za účelové, ničím nepodložené a v rozpore s princípmi právneho štátu, nakoľko žalobca nie je oprávnený pozbaviť mlčanlivosti advokátsku kanceláriu, ktorá

poskytoval právne služby tretiemu subjektu. Hypotéza súdu prvej inštancie o nevykonaní dôkazu z dôvodu, že by potvrdil výpoveď žalovanej, pokladá za irelevantnú a preto z nej súd pri rozhodovaní nemal vychádzať. Krajský stavebný úrad v Nitre, ako miestny orgán štátnej správy, bol rozpočtovou organizáciou štátu, finančnými vzťahmi napojený na štátny rozpočet Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky ktoré plní funkciu jeho zriaďovateľa, pričom Krajský stavebný úrad bol služobným úradom štátnych zamestnancov, ktorí vykonávali štátu službu v krajskom stavebnom úrade. Navrhuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že žalobcovi prizná nárok na náhradu škody, alebo napadnuté rozhodnutie zrušiť.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa podľa § 383 CSP, po zopakovanom dokazovaní na nariadenom odvolacom pojednávaní podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené a dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovel, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

5. V predmetnej veci súd prvej inštancie rozhodol podľa procesných ustanovení zákona číslo 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol účinný do 30. 06. 2016. Od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon číslo 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

V danej veci odvolací súd rozhodoval o odvolaní podanom žalovaným proti rozsudku súdu prvej inštancie, v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku.

6. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal zaplata sumy 1940,33 eura s úrokom z omeškania a to z titulu náhrady škody, spočívajúcej v zaplatení náhrady mzdy (1558,03 eura), úrokov z omeškania (168,65 eura) a trov konania (213,65 eura), vzniknutej v dôsledku neplatného okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru Ing. K., ktoré rozhodnutie vydala žalovaná. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol s tým, že žalobca nepreukázal existenciu zavinenia, porušenia právneho predpisu a príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a konaním žalovanej. S rozsudkom súdu prvej inštancie nesúhlasil žalobca a napadol ho odvolaním, v ktorom dôvodil tým, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil, poukazujúc na viazanosť súdu prvej inštancie s už vyriešeniu prejudiciálnou otázkou o porušení povinnosti žalovanej, ktorá vydala rozhodnutie, ktoré bolo súdom zrušené. Zároveň poukázal na existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi konaním žalovanej a vznikom škody. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

7. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

8. Po preskúmaní spisového materiálu, rozsudku súdu prvej inštancie, odvolania žalobcu, ako aj konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, po doplnenom a zopakovanom dokazovaní na odvolacom pojednávaní, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v danej veci vykonal dostatočné dokazovanie, avšak vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových

záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nakoľko v danej veci súd prvej inštancie vyvodil nesprávne právne závery, došlo zo strany súdu prvej inštancie k nesprávnemu právnemu posúdeniu daného stavu.

9. Na odvolacom pojednávaní zopakoval vykonanie dôkazov ich prečítaním, a to predovšetkým rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 04. 11. 2011 č.. 14C/68/2011-263, rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 15. 04. 2012 č.k. 14C/25/2011-55, výzvy na zaplatenie škody, záznamu o zistení škody, okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, zápisnice zo zasadnutia škodovej komisie z 15. 08. 2013, stanoviska Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, a stanoviska Okresného úradu Nitra a dospel k nasledovným záverom:

10. V danej veci je predmetom konania náhrada škody v sume 1940,33 eura, ktorú si žalobca uplatňuje žalobou voči žalovanej z titulu vyplatenéj náhrady mzdy a príslušenstva, ktoré ním zriadená organizácia musela vyplatiť bývalej zamestnankyni z dôvodu neplatného okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Predmetná suma pozostávala zo sumy 1558,03 eura z titulu náhrady mzdy, zo sumy 168,65 eura z titulu úroku z omeškania a zo sumy 213,65 eura z titulu trov konania, ktoré vyplatil bývalej zamestnankyni Ing. F. K.. Žalovaná, ako vedúca služobného úradu, Krajského stavebného úradu v Nitre, dňa 16. 03. 2011 rozhodla o okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru s J.. F. K., zaradenou v štátnej službe v služobnom úrade na odbore bytovej politiky. Okamžité skončenie pracovného pomeru bolo rozsudkom Okresného súdu v Nitre zo dňa 04. 11. 2011 č.k. 14C/68/2011-263 určené za neplatné, právoplatným dňa 12. 01. 2012. Predmetné rozhodnutie bolo určené za neplatné z dôvodu, že intenzita porušenia pracovnej disciplíny u J.. K. nebola v takej miere, aby bolo možné jej konanie hodnotiť ako závažné a zakladajúce dôvod okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Následne rozsudkom Okresného súdu v Nitre zo dňa 16. apríla 2012 č.k.14C/255/2011-55, právoplatným dňa 29. 05. 2012, bol žalovaný - Krajský stavebný úrad v Nitre, zaviazaný zaplatiť žalobkyni - J.. F. K., sumu 1558,03 eura s 9% ročným úrokom z omeškania od 17. 03. 2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania v sume 213,65 eura právnej zástupkyňi žalobkyne Q.. F. M.. Krajský stavebný úrad v Nitre, ako miestny orgán štátnej správy, bol rozpočtovou organizáciou štátu, finančnými vzťahmi napojený na štátny rozpočet Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, ktoré plnilo funkciu jeho zriaďovateľa, pričom Krajský stavebný úrad bol služobným úradom štátnych zamestnancov, ktorí vykonávali štátnu službu v krajskom stavebnom úrade.

11.Podľa § 159 ods. 2 OSP výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

Podľa § 226 CSP právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa § 228 ods. 1 CSP výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

12.Citované ustanovenia tak Občianskeho súdneho poriadku, ako aj Civilného sporového poriadku (účinný od 01. 07. 2016), vyjadrujú tzv. materiálnu stránku právoplatnosti rozsudku. Materiálnou právoplatnosťou sa rozumie záväznosť výroku rozsudku a jeho nezmeniteľnosť. Záväznosť právoplatného rozsudku vyplývajúca z materiálnej právoplatnosti je autoritatívnym prejavom vôle súdu ako štátneho orgánu, ktorým bol vyriešený spor alebo upravené iné práva a povinnosti a ktorým sa musia riadiť tí, ktorým je adresovaný. Pre súdy, správne orgány a iné orgány verejnej moci je výrok právoplatného rozsudku v iných, než statusových veciach, záväzný len potiaľ, pokiaľ posudzujú (ako predbežnú otázku) medzi účastníkmi, prípadne medzi osobami, na ktoré bola subjektívna záväznosť rozsudku rozšírená, právne vzťahy, ktoré boli právoplatne vyriešené súdnym rozhodnutím. Záväznosť právoplatného rozsudku bráni súdu, aby v následnom (závislom) konaní odchyľne posúdil právny následok, o ktorom už bolo rozhodnuté a ktorý má v prebiehajúcom konaní povahu prejudiciálnej otázky.

13.Podľa názoru odvolacieho súdu, právny záver súdu prvej inštancie o absencii porušenia právneho predpisu zo strany žalovanej, je neudržateľný a nesprávny. Nesprávnosť tohto právneho záveru je daná tým, že súd prvej inštancie v základnom konaní v rozpore s citovanými ustanoveniami, vtedy Občianskeho súdneho poriadku, ako aj Civilného sporového poriadku, nerešpektoval záväznosť právoplatného rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 04. 11. 2011 č.k. 14C/68/2011-263, ktorým bolo určené, že rozhodnutie žalovanej o okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru Ing. K., je

neplatné. Odchýlne totiž posúdil právny následok, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté v inom konaní a ktorý mal v prebiehajúcom konaní povahu prejudiciálnej otázky. Tým, že súd prvej inštancie v základnom konaní nerešpektoval záväznosť právoplatného rozsudku, ktorým bola medzi žalobcom a žalovanou vyriešená otázka jedného zo základných predpokladov všeobecnej zodpovednosti za škodu, a to existencia protiprávneho úkonu žalovanej, urobil konanie, ktorého výsledkom bol napadnutý rozsudok, prakticky bezvýznamný, zbytočným. Zároveň tým porušil princípy právneho štátu a to princíp právnej istoty nastolenej právoplatným rozhodnutím a princíp dôvery v rozhodovaciu činnosť orgánov štátu a dobrej viery jednotlivca v správnosť aktov verejnej moci. Ak teda súd prvej inštancie, za existencie právoplatného rozsudku súdu o určení neplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo zo strany žalovanej dané okamžité skončenie štátnozamestnaneckého pomeru Ing. K., vyhlásil, že neexistuje splnenie základnej podmienky pre náhradu škody, a to porušenie právneho predpisu zo strany žalovanej a následne príčinnej súvislosti, je jeho názor nesprávny a odvolací súd sa s ním nestotožnil. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku síce konštatoval, že je viazaný právoplatným rozhodnutím súdu o neplatnosti okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého (nie pracovného) pomeru, napriek tomu vykonával dokazovanie na zistenie zavinenia žalovanej na škodu, ktorá vznikla žalobcovi v dôsledku toho, že zaplatil náhradu mzdy a príslušenstvo J.. K.. Žalovaná, ako vedúca služobného úradu, mala kompetenciu a právo vydať rozhodnutie o okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Ak následne súd právoplatným rozsudkom vyhlásil toto rozhodnutie za neplatné, znamená to, že žalovaná vydala rozhodnutie v rozpore so zákonom o štátnej službe, keď nedostatočne zistila skutkový stav veci, nakoľko závažné porušenie pracovnej disciplíny J.. K. nebolo jednoznačne preukázané (§ 51 ods. 1 zákona o štátnej službe). Žalovaná nesporne tým, že bez náležitého zistenia skutkového stavu veci vydala rozhodnutie, ktoré bolo neskôr súdom určené za neplatné, porušila i ustanovenie § 60 ods. 1 písm. a/, písm. b/ zákona o štátnej službe, podľa ktorého štátny zamestnanec je povinný dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony, iné všeobecne záväzné právne predpisy a právne záväzné akty Európskej únie a služobné predpisy pri vykonávaní štátnej služby a uplatňovať ich podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rešpektovať a chrániť ľudskú dôstojnosť a ľudské práva, vykonávať štátnu službu politicky neutrálne a nestranne a zdržať sa pri vykonávaní štátnej služby všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nestrannosť a objektívnosť konania a rozhodovať. Porušenie tohto ustanovenia spočíva v tom, že vydala rozhodnutie o okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru Ing. K., v rozpore so zákonom o štátnej službe. Na podporu tohto záveru odvolací súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. 02. 2016 sp.zn. 6MCdo/3/2015, zo dňa 31. 01. 2012 sp.zn. 1Cdo 44/2010, zo dňa 29. 04. 2010 sp.zn. 1Cdo 133/2009, Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. 01. 2010 č.k. II. ÚS 349/2009-36.

14. Podľa § 115 ods. 1 zákona o štátnej službe (zákon číslo 400/2009 Z.z. v znení neskorších predpisov), štátny zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť služobnému úradu skutočnú škodu v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 115 ods. 2 zákona o štátnej službe, náhrada škody, ktorú spôsobil štátny zamestnanec z nedbanlivosti, nesmie u jednotlivého štátneho zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa štvornásobku jeho funkčného platu pred porušením povinnosti, ktorým spôsobil škodu. Toto obmedzenie neplatí, ak ide o zodpovednosť štátneho zamestnanca za schodok na zverených hodnotách, ktoré je štátny zamestnanec povinný vyúčtovať, a o zodpovednosť štátneho zamestnanca za stratu zverených predmetov alebo ak štátny zamestnanec spôsobil škodu pod vplyvom alkoholu alebo po požití omamnej látky alebo psychotropnej látky.

Podľa § 115 ods. 3 citovaného zákona, náhradu škody spôsobenej z nedbanlivosti môže služobný úrad určiť nižšou sumou, ako je skutočná škoda alebo ako je štvornásobok funkčného platu štátneho zamestnanca. Suma náhrady škody však musí byť najmenej jedna štvrtina skutočnej škody, a ak škoda presahuje štvornásobok funkčného platu štátneho zamestnanca pred porušením povinnosti, ktorým spôsobil škodu, suma náhrady škody musí byť najmenej jeden funkčný plat.

Podľa § 116 ods. 1 zákona o štátnej službe, služobný úrad je povinný vymáhať náhradu škody, za ktorú mu štátny zamestnanec zodpovedá.

Podľa § 116 ods. 2 citovaného zákona, ak bola škoda spôsobená úmyselne, môže služobný úrad požadovať od štátneho zamestnanca náhradu aj inej škody, ak by jej neuhradenie odporovalo dobrým mravom.

Podľa § 116 ods. 3 citovaného zákona, sumu náhrady škody, ktorú spôsobil štátny zamestnanec, určí vedúci úradu. Sumu náhrady škody, ktorú spôsobil vedúci úradu sám alebo spoločne s podriadeným štátnym zamestnancom, určí vedúci úradu v služobnom úrade, ktorým je orgán štátnej správy, ktorý vykonáva vo vzťahu k služobnému úradu zriaďovateľskú funkciu podľa osobitného predpisu. Sumu náhrady škody, ktorú spôsobil štátny zamestnanec vo verejnej funkcii v služobnom úrade, ktorým je ministerstvo alebo ostatný ústredný orgán štátnej správy, určí minister alebo vedúci ostatného ústredného orgánu štátnej správy; sumu náhrady škody, ktorú spôsobil vedúci ostatného ústredného orgánu štátnej správy, určí predseda vlády. Ak škodu spôsobil vedúci úradu v služobnom úrade uvedenom v § 9 ods. 2 písm. a) až f) alebo jeho zástupca poverený podľa § 13 ods. 8, sumu náhrady škody určí ten, kto vedúceho úradu vymenoval alebo zvolil. Sumu náhrady škody, ktorú spôsobil štátny zamestnanec v služobnom úrade uvedenom v § 9 ods. 2 písm. g) až i), určí vedúci úradu, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 117 zákona o štátnej službe, služobný úrad, ktorý nahradil poškodenému škodu, má nárok na náhradu voči tomu, kto poškodenému za takú škodu zodpovedá podľa Občianskeho zákonníka, a to v rozsahu zodpovedajúcom miere tejto zodpovednosti voči poškodenému.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

15. Zákon o štátnej službe v ustanovení § 117 upravuje, že služobný úrad, ktorý nahradil poškodenému škodu, má nárok na náhradu voči tomu, kto poškodenému za takú škodu zodpovedá podľa Občianskeho zákonníka a to v rozsahu zodpovedajúcom miere tejto zodpovednosti voči poškodenému. Keďže zákon o štátnej službe v otázke náhrady škody odkazuje na všeobecné ustanovenia o náhrade škody podľa Občianskeho zákonníka, odvolací súd, nestotožniac so záverom súdu prvej inštancie o nepreukázaní porušenia právneho predpisu zo strany žalovanej, zaoberal sa aj splnením podmienok na žalobcom uplatnenú náhradu škody podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zodpovednosť za škodu podľa týchto ustanovení možno uplatniť, ak sú splnené základné predpoklady zodpovednosti za škodu, a to: a/ porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), b/ vznik škody ako majetkovej ujmy, c/ existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou a d/ zavinenie toho, kto škodu svoji protiprávnym úkonom spôsobil (ide o škodu za predpokladané zavinenie).

15.1. Protiprávnosť úkonu spočíva v porušení právnej povinnosti, t.j. v úkone, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Porušením právnej povinnosti má zákon na mysli objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako fyzická (právnická) osoba skutočne konala (prípadne opomenula konať) a tým, ako konať mala, aby splnila povinnosti jej uložené právnym predpisom alebo inou právnou skutočnosťou. V danej veci protiprávnosť konania žalovanej spočíva v porušení právnej povinnosti tým, že v rozpore s ustanovením § 51 ods. 1 zákona o štátnej službe nedostatočne zistila skutočný stav a vydala rozhodnutie, ktorým okamžite skončila štátnozamestnanecký pomer s Ing. Kopperovou. Protiprávnosť tohto úkonu bola konštatovaná právoplatným rozsudkom súdu o neplatnosti rozhodnutia o okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Keďže v danom prípade je, tak súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd, viazaný predchádzajúcim právoplatným rozsudkom súdu o určení neplatnosti okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, ktorým rozsudkom bola vyriešená prejudiciálna otázka o porušení právnej povinnosti, nemal dôvod na konštatovanie, že žalobca nepreukázal porušenie právnej povinnosti zo strany žalovanej. Určením neplatnosti rozhodnutia o okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru vydaného žalovanou, došlo z jej strany k porušeniu ustanovenia § 51 ods. 1 zákona o štátnej službe a ustanovenia § 60 ods. 1 písm. a/, písm. b/ zákona o štátnej službe. Z uvedených dôvodov preto vyplýva, že žalovaná porušila právny predpis a to zákon o štátnej službe vydaním rozhodnutia, ktoré bolo v rozpore s týmto zákonom.

15.2. Druhým základným predpokladom náhrady škody je existencia škody ako majetkovej ujmy. V danej prejednávanej veci bolo vykonaným dokazovaním preukázané a ani jedna zo strán konania nenamietala existenciu škody, ktorá spočívala v tom, že žalobca vyplatil Ing. K. v dôsledku neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, náhradu mzdy v sume 1558,03 eura, úrok z omeškania vo výške 168,65 eura a trovy konania v sume 213,65 eura. K vyplateniu náhrady mzdy bol Krajský stavebný úrad (ktorého zriaďovateľom bol žalobca), zaviazaný právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 16. apríla 2012 č.k. 14C/255/2011-55. Výšku škody ani jedna zo strán konania nenamietala. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd mal existenciu škody, ako majetkovej ujmy, preukázanú.

15.3. Tretím základným predpokladom náhrady škody je existencia príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a konaním škodcu, spočívajúcom v porušení právnej povinnosti. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom porušenia právnej povinnosti škodcu či právom kvalifikovanej udalosti, teda ak je jeho konanie a škoda vo vzájomnom vzťahu príčiny a následku a teda ak je doložené, že nebyť protiprávneho úkonu (škodovej udalosti), ku škode by nedošlo. V danom prípade je príčinná súvislosť medzi vznikom škody (vyplatením náhrady mzdy a príslušenstva v dôsledku zrušenia rozhodnutia o neplatnosti okamžitého skončenia štátnozamestnaneckého pomeru) a porušením právnej povinnosti zo strany žalovanej, nespochybniteľná. V prípade, ak by žalovaná dostatočným spôsobom zistila skutočný stav veci a prihliadla na intenzitu porušenia pracovných povinností zo strany Ing. K., nedošlo by k vydaniu rozhodnutia o okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru, k porušeniu ustanovení zákona o štátnej službe a tým by ani nedošlo k vzniku škody, teda k vyplateniu náhrady mzdy za obdobie, ktoré už J. K. neodpracovala v dôsledku nesprávneho rozhodnutia žalovanej. Z tohto dôvodu odvolací súd konštatuje splnenie aj tejto podmienky pre náhradu škody.

15.4. Ďalším nevyhnutným predpokladom vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je zavinenie. Zavinenie ako psychický vzťah musí zahŕňať všetky znaky príslušnej skutkovej podstaty, teda protiprávny úkon, škodu a príčinnú súvislosť medzi nimi (R 21/1981). Možno ho charakterizovať ako psychický vzťah zodpovedného subjektu k jeho vlastnému protiprávnemu úkonu, ako i ku škode ako následok tohto protiprávneho úkonu. Zavinenie je teda subjektívna kategória, zatiaľ čo protiprávnosť je objektívna kategória. Zavinenie je založené na prvku vedomia (predvídateľnosť vzniku škody) a prvku vôle (chcenie niečoho alebo uzročenie s určitým následkom určitého konania alebo opomenutia). Objektívnosť protiprávnosti spočíva v tom, že k porušeniu práva došlo bez ohľadu na úmysel alebo neobstarlivosť spôsobiť škodu. Všeobecná občianskoprávna zodpovednosť je založená na princípe zodpovednosti za predpokladané (prezumpované) neobstarlivosťné zavinenie. Dôkazné bremeno o tom, že škoda nevznikla zavineným konaním, spočíva na škodcovi, ktorý sa môže zodpovednosti zbaviť preukázaním toho, že škodu nezavinil. V danom, prejednávanom prípade, žalovaná, ako škodca, nepreukázala, že škoda nevznikla jej zavineným konaním, v tomto smere dôkazné bremeno neuniesla. Zavinenie žalovanej spočíva na neobstarlivosťnom zavinení, a to vedomej neobstarlivosťi, keďže vzhľadom na svoje postavenie musela vedieť, že svojim rozhodnutím môže spôsobiť škodu, pričom sa spoliehala, že škodu nespôsobí. Tým, že ako vedúca služobného úradu, oprávnená rozhodovať o okamžitom skončení štátnozamestnaneckého pomeru, si musela byť vedomá toho, že musí riadne zistiť skutočný stav veci, že musí rozhodnúť v súlade s ustanoveniami zákona o štátnej službe, a to § 51 ods. 1 a § 60 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ak napriek tomu tak neurobila, jednoznačne tým porušila citované ustanovenia zákona o štátnej službe.

16. Z vyššie uvedených záverov a dôvodov, keďže odvolací súd zistil, že všetky základné a nevyhnutné podmienky pre žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody, boli splnené, zmenil podľa § 388 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, vyhovel odvolaniu žalobcu a aj samotnej žalobe a zaviazal žalovanú na zaplatenie náhrady škody v sume 1940,33 eura žalobcovi.

17. Žalobca si uplatnil podanou žalobou i nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 1940,33 eura a vo výške 9% ročne od 02. 06. 2013. Predmetná suma bola J. K. uhradená dňa 29. 05. 2012.

17.1. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17.2.Podľa § 3 nariadenia Vlády Slovenskej republiky číslo 87/1995 Zb., ktorou sa upravujú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17.3.Odvolací súd, majúc vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie, ako aj odvolacím súdom a na základe vyššie uvedených dôvodov, za preukázanú opodstatnenosť a dôvodnosť podanej žaloby zo strany žalobcu, splnenie všetkých zákonných podmienok náhrady škody a po priznaní nároku žalobcovi na zaplatenie náhrady škody vo výške 1940,33 eura z titulu náhrady škody spôsobenej štátnym zamestnancom, dospel k záveru i o opodstatnenosti a dôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania. Je nesporné, že Krajský stavebný úrad v Nitre, ako služobný úrad, vyplatil na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu v Nitre zo dňa 16. 04. 2012 sp.zn. 14C/255/2011 J.. K. z titulu neplatne skončeného štátnozamestnaneckého pomeru sumu 1940,33 eura, v dôsledku čoho vznikla žalobcovi v tejto výške škoda. Keďže žalovaná dobrovoľne túto škodu neuhradila, priznal odvolací súd žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 1940,33 eura a to od 02. 06. 2013, t.j. odo dňa, kedy si žalobca nárok uplatnil. Odvolací súd poznamenáva, že žalobca (Krajský stavebný úrad) vyplatil sumu 1940,33 eura J.. K. dňa 29. 05. 2012, nárok na úrok z omeškania vznikol nasledujúci deň po tom, ako sa dozvedel o vzniku škody a kto za ňu zodpovedá, t.j. dňa 23. 08. 2012, avšak žalobca si uplatnil nárok odo dňa 02. 06. 2013, odvolací súd priznal žalobcovi úrok z omeškania od tohto dňa. Výška úroku z omeškania - 5,75% ročne je v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia, keďže výška úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky bola ku dňu 02. 06. 2013 vo výške 0,75%, zvýšenie o päť percentuálnych bodov predstavuje výšku 5,75% ročne.

18. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP, úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov tak prvostupňového ako aj odvolacieho konania. O výške trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).